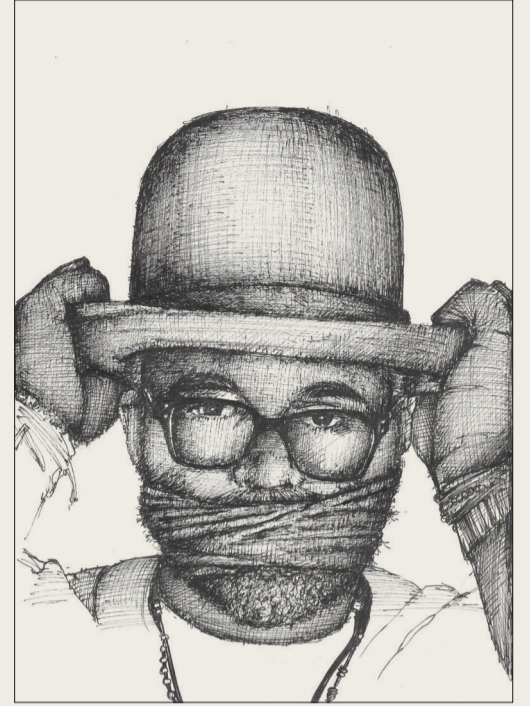

איתקה

אבישי פלטק__ אייל דובינסקי__ אלה מנור__ גיל נתן__ גלי טימן
 דניאל פלדהקר__ יואב שביט__ ירון בראלי__ ליאורה קנטרביץ
 ליאור שטיינר__ נטלי מנדל__ סיגל בן דויד__ עדי קראוס

אيشاكا

أفيشاي بلاتيك__ إيال دوفينسكي__ إيله منور__ چيل نتان__ چالي تيمن
 دانييل فلدهاكر__ يواقي شبيت__ يارون برئيلي__ ليثوره كنتريقيتش
 ليثور شتاينر__ نتالي ماندل__ سيچال بن داقيد__ عدي كراوس

גיל נתן, שי, רפידוגרף על נייר, 2014
 צייל נתן, שאי, ראפידוגראף עלני ורק, 2014

אוצרות: טלי כהן גרבוז
 בשיתוף סטודנטים מהחוג לאמנות

אמינה המעرض: טאלי כוהן גרבוז
 بالتعاون مع طالبات من قسم الفنون

הגלריה לאמנות ישראלית
 במכון לאמנות

הגלריה للفنّ الإسرائيلي,
 في معهد الفنون

28.1.17 – 29.12.16

"לעולם לא תפגוש את הליסטרוננים את הקיקלופים ופוסידון הפראי, אם לא תישא אותם בתוך רוחך.."

קונסטנטינוס קואפיס

"לن تقابل الليستريجنونات والسيكلوبات ولا بوسيدون العاتي, إن لم تحملهم في روحك..."

قسنطنطين كفافيس

התערוכה איתקה נוצרה בעקבות שירו של קונסטנטינוס קואפיס, משורר יווני יליד אלכסנדריה, שפורסם לראשונה ב-1911.

השיר הוא הצעה לאודיסאוס, העושה את דרכו מטרויה בחזרה לאיתקה, להביט באופן אחר בדרך שעליו לעשות. האופן שבו יביט בה, רומז קואפיס, ישנה את החווייה הממשית ויהפוך אותה מסבל לתענוג.

לשיר משמעות סימבולית ברורה. הוא פונה אל כלל בני האדם ומציע להם לא לראות בתוצאה חזות הכול, אלא להעריך את הדרך, על השמע הממשי והאינטלקטואלי שיש לה הציע. כי "עם החוכמה הרבה שצברת, עם הניסיון הרב כל כך, בוודאי תוכל אז להבין מה פירושו של איתקות."

במקום להשיט את ספינותיו למפרצים בהם ממתנים לו קיקלופים מאיימים, מציע קואפיס לאדיפוס להיכנס למלים שלא ראה מעולם בהנאה ובשמחה, לעצור בשווקים פיניקיים ולקנות פנינים ואלמוגים ובשמים מענגים. כך, "אם מחשבותיך יישארו נעלות", מבטיח קואפיס, "לעולם לא תפגוש את הליסטרוננים את הקיקלופים ופוסידון הפראי, אם לא תישא אותם בתוך רוחך.."

על שני ציירים אלה מתבססת התערוכה: על הבחירה בדרך כאסטרטגיה ועל הבחירה להביט אל הדמונים ולגבור על הפחד מפניהם. לא בכוח ובאלימות, אלא בפנייה מכוונת אל עבר הצבעוני והרוחש חיים ואל התבונה והידע.

זוהי הצעה לבחירה בחיבור ובהתגברות על הפחד, בעת כה מחזרה בה תרגיל של סטודנטית מתחילה באקדמיה לאמנות הוא עילה להתנהלות. בה עומד שוב, בפעם המי יודע כמה בתולדות התרבות, המפגש בין מי שמתרגל ערים פיניקיות לזה שמשוקע עד צוואר במלחמתו בקיקלופים.

**בסיוע שירה אילוז, הדס גולוב, אמנון יהוס ולמיס שחות
 בהנחיית טלי כהן גרבוז**

إيثاكا تشكل بأعقاب قصيدة قسنطنطين كفافيس، الشاعر اليوناني المولود في الإسكندرية، التي نشرت لأول مرة عام 1911.

القصيدة هي اقتراح لاوديسيوس، حين كان متجهاً من طروادة عائداً على إيثاكا، أن ينظر بشكل آخر إلى الطريق الذي يجب أن يسلكه. فالطريق التي سينظر بها، يرمز كفافيس، سوف تغيّر التجربة الفعلية وتحولها من معاناة إلى لذة.

للقصيدة معنى رمزيّ واضح. فهي تتوجه إلى جميع البشر وتقتح عليهم عدم النظر إلى النتائج كواجهة كل شيء، بل تقدير الطريقة، على كل ما تقترحه من ثراء فعليّ وفكريّ. لأن "مادمت قد صرت حكيمًا، حائزًا كل هذه الخبرة، فلا ريب أنك قد فهمت ما تعنيّة الايثاكات".

وبدل أن يبحر في سفينته إلى الخلجان حيث تنتظره السيكلوبات المهجدة، يقترح كفافيس على أوديسيوس الدخول إلى المرافئ التي يراها لأول مرة منشربًا جذلاً، والتوقف بالأسواق الفينيقية واقتناء الجواهر والمرجان والعطور الشهوانية. وهكذا "إن بقي فكرك ساميًا"، يعده كفافيس، "لن تقابل الليستريجنونات والسيكلوبات ولا بوسيدون العاتي، إن لم تحملهم في روحك...".

على هذين المحورين يستند المعرض: على اختيار الطريق كاستراتيجية وعلى اختيار النظر في الروح الشريرة والتغلب على الخوف منها. ليس بالقوة والعنف، بل بالتوجه المقصود نحو الملوانية النابضة بالحياة ونحو التبصر والمعرفة.

إنّه اقتراح لاختيار التواصل والتغلب على الخوف، في هذه الفترة الغربية التي يتحول فيها تمرين لطالبة مستجدة في أكاديمية الفنون إلى هلع. الفترة التي يقف فيها مرة أخرى، ومرات لا تحصي في تاريخ الثقافة، ذلك اللقاء بين من يختبر المدن الفينيقية وبين ذلك الفارق حتى رأسه في حربه مع السيكلوبات.

بمساعدة شيرا إيلوز، هداس גולוב, أمنون יהוס ולמיס שחות
 إرشاد طالي كوهن غرבוז
 كانون الأول 2016

**דצמבר 2016
 כסלו תשע"ז**

